

قانون حمایت از مالکیت صنعتی

فصل هفتم - مقررات کیفری - هفتم

فصل هفتم - مقررات کیفری

ماده 131

ماده 131- ارتکاب هر یک از رفتارهای زیر جرم محسوب و مرتکب علاوه بر جبران خسارت و ضبط اموال و عوائد حاصل از جرم به پرداخت جزای نقدی درجه پنج یا جزای نقدی معادل دو برابر خسارات وارد شده، هر کدام که بیشتر باشد محکوم می‌شود:

1- هرگونه بهره‌برداری غیرمجاز که حسب مورد پس از ثبت اختراع، طرح صنعتی یا نمونه شیء مصرفی مطابق مقررات این قانون نقض حقوق مادی محسوب شود.

2- هرگونه بهره‌برداری و استفاده غیرمجاز از نام تجاری علامت تجاری علامت جمعی و یا علامت تأییدی برخلاف مقررات مندرج در این قانون به نحوی که نوعاً باعث فریب عموم شود.

3- تحصیل یا افشای اسرار تجاری متعلق به غیر بدون رضایت او یا بر خلاف مواد (123) و (127) این قانون.

4- ارتکاب اقداماتی که به موجب این قانون رقابت غیر منصفانه محسوب می‌گردد.

تبصره 1

تبصره 1- ارتکاب رفتاری که طبق مقررات این، قانون نقض حقوق معنوی محسوب شود مستوجب جزای نقدی درجه شش می‌باشد.

تبصره 2

تبصره 2- ارتکاب جرم موضوع بند (2) این ماده در فضای مجازی علاوه بر مجازات مقرر در این ماده

مستوجب حبس درجه شش می‌باشد.

تبصره 3

تبصره 3- جرائم موضوع این ماده بجز بند (2) از جرائم قابل گذشت است و در صورت گذشت شاکی یا تقاضای ترک تعقیب او از اموال توقیفی رفع توقیف می‌شود، مگر در مواردی که طرفین به گونه دیگری مصالحه کرده باشند.

تبصره 4

تبصره 4- در صورت احراز عدم توانایی مرتکب به پرداخت جزای نقدی مواد (529)، (530)، (531) و (533) قانون آیین دادرسی کیفری مصوب 1392/12/4 مجری است.

تبصره 5

تبصره 5- در کلیه جرایم موضوع این ماده بجز بند (2) در صورت وجود سایر شرایط مقرر قانونی جهت صدور قرار تعلیق تعقیب قرار تعویق صدور حکم یا تعلیق، مجازات مقام قضایی می‌تواند علاوه بر دستورهای پیش بینی شده در مواد قانونی مربوط مرتکب را به اجرای یک تا سه مورد از دستورهای زیر محکوم نماید:

الف- شرکت در کلاس‌ها همایش‌ها یا دوره‌های آموزشی مالکیت فکری حداکثر به مدت دویست ساعت ظرف دو سال

ب- استخدام یکساله حداکثر سه نفر که نام آن‌ها به عنوان مخترع یا طراح صنعتی در گواهینامه ثبت اختراع یا طرح صنعتی درج شده است ظرف شش ماه

پ- تهیه یا تأمین مالی تدوین نماهنگ یا برنامه تصویری آموزشی در جهت فرهنگ سازی رعایت حقوق مالکیت فکری و فراهم آوردن زمینه پخش آن از طریق رسانه ملی ظرف یکسال

ت- فراهم کردن موجبات صادرات یکی از محصولات تولید داخل شرکت‌های دانش بنیان ثبت شده ظرف شش ماه تا یک سال

ث- درج مراتب عذرخواهی از شاکی در جرائد صنف مربوط، جرائد محلی یا کثیرالانتشار به هزینه خود به

ویژه در موارد نقض حقوق معنوی موضوع این قانون ظرف سه ماه

ج- توقف ساخت، واردات عرضه یا تبلیغ اقلام حاوی نقض علامت شاکی و مورد حمایت این قانون و تحویل داوطلبانه قالب تولیدی و اقلام مذکور به شاکی یا معدوم سازی آنها در صورت ضرورت و عدم صدق اسراف حرام در حضور وی ظرف یک ماه

ج- جمع‌آوری کلیه فراورده‌های عرضه شده خود که حاوی نقض حقوق مورد حمایت این قانون است از بازار و تحویل داوطلبانه فراورده‌های مذکور به شاکی و یا مرجوع نمودن یا محو موارد مغایر با حقوق و در صورت عدم امکان معدوم سازی آنها در صورت ضرورت و عدم صدق اسراف حرام به هزینه خود ظرف دو ماه

تبصره 6

تبصره 6- اگر مدعی نقض طی اظهار نامه رسمی به شخص ناقض اخطار دهد که فعالیت او مصداق نقض حقوق وی بوده و توقف فوری فعالیت نقض کننده را خواستار شود و با این وجود شخص ناقض همچنان به فعالیت خود ادامه دهد در صورت اثبات نقض وی به پرداخت جریمه‌های معادل سه برابر خسارات وارد شده از تاریخ ابلاغ اظهار نامه رسمی تا صدور حکم محکوم می‌شود. حکم این تبصره در مواردی که موضوع اختراع فرایند می‌باشد و یا دارنده وضوع اختراع را تولید نکرده و به فروش نرسانده باشد جاری نمی‌باشد.

ماده 132

ماده 132- هرگاه شخص حقوقی مرتکب جرائم موضوع این قانون شود مطابق مواد (20) و (21) قانون مجازات اسلامی مصوب 1392/2/1 مجازات می‌شود.

تبصره

تبصره- در مواردی که مطابق، قانون علاوه بر شخص حقیقی، ارتکاب جرم متوجه شخص حقوقی نیز باشد شاکی یا مدعی خصوصی می‌تواند خسارات وارد شده را مطابق قواعد ضمان از شخص حقوقی مطالبه نماید یا به هر کدام به نسبت تقصیر رجوع کند. شخص حقوقی می‌تواند جهت مطالبه خسارتی که برای تقصیر شخص حقیقی پرداخت کرده است به وی رجوع نماید.

ماده 133- هرگاه متهم در مراجع کیفری موضوع این قانون، ادعای بی اعتبار بودن گواهینامه ثبت شاکی را مطرح، کند در صورت وجود قرائن و امارات قابل قبول وفق ماده (21) قانون آیین دادرسی کیفری قرار اناطه صادر می شود. در این موارد، چنانچه بیم تأمین نشدن خسارات وارد شده بر شاکی وجود داشته باشد، دادگاه می تواند از متهم، تأمین متناسب اخذ کند.

تبصره

تبصره- در مورد این ماده چنانچه احراز شود که مرتکب با طرح ادعای واهی قصد اطاله دادرسی یا ایراد خسارات بیشتر به شاکی را دارد در صورت محکومیت در مرجع، کیفری مجازات وی یک درجه تشدید می شود.